

Sygn. akt I CZ 12/09

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Iwona Koper (przewodniczący)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

SSN Kazimierz Zawada (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa B.M.

przeciwko A.I. i J.M.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 marca 2009 r.,

zażalenia pozwanych na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 24 listopada 2008 r., sygn. akt [...],

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Powód domagał się zapłaty od pozwanych kwoty 61 353 zł. Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 30 stycznia 2008 r. zasądził od pozwanych na rzecz powoda kwotę 25 653,85 zł, a w pozostałym zakresie powództwo oddalił. Pozwane w apelacji zaskarżyły ten wyrok w części zasądzonej od nich wymienioną kwotę, powód zaś zaskarżył go w części oddalającej powództwo „na kwotę 32 118 zł”. Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 28 lipca 2008 r. apelację pozwanych oddalił, natomiast apelację powoda uwzględnił w ten sposób, że zmienił wyrok Sądu Rejonowego i zasądził od pozwanych na rzecz powoda kwotę 57 380,89 zł.

Skarżąc w całości wyrok Sądu Okręgowego pozwane określiły wartość przedmiotu zaskarżenia kasacyjnego na kwotę 57 381 zł.

Postanowieniem z dnia 24 listopada 2008 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną pozwanych z powołaniem się na art. 398² §1 k.p.c., dopuszczający skargę kasacyjną w sprawach o prawa majątkowe tylko wtedy, gdy wartość przedmiotu zaskarżenia nie jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych. Wyjaśnił przy tym, że rzeczywista wartość przedmiotu zaskarżenia dokonanego przez pozwane nie osiągnęła progu określonego w art. 398² §1 k.p.c., mimo podania przez nie w skardze kasacyjnej kwoty wyższej od tego progu, ponieważ według ugruntowanego orzecznictwa wartość przedmiotu zaskarżenia kasacyjnego nie może być wyższa od wartości przedmiotu zaskarżenia apelacyjnego.

W zażaleniu pozwane kwestionują zasadność odrzucenia wniesionej przez nie skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wartość przedmiotu zaskarżenia kasacyjnego w procesie nie może być wyższa niż wartość przedmiotu zaskarżenia apelacyjnego wtedy, gdy:

- 1) skargę kasacyjną wniosła strona, która jako jedyna złożyła apelację,
- 2) apelację wniosły obie strony i apelacje obu zostały oddalone, następnie zaś jedna albo każda z nich nie godzi się w skardze kasacyjnej z zapadłym w stosunku do niej rozstrzygnięciem apelacyjnym,

3) apelację wniosły obie strony i skargę kasacyjną złożyła tylko ta, której apelacja została częściowo uwzględniona.

Nie jest natomiast tak, że wartość przedmiotu zaskarżenia kasacyjnego w procesie nie może być wyższa niż wartość przedmiotu zaskarżenia apelacyjnego, wtedy, gdy:

1) apelację wniosły obie strony i została w całości lub w części uwzględniona apelacja powoda, a skargę kasacyjną złożył pozwany,

2) apelację wniosły obie strony i została w całości lub w części uwzględniona apelacja pozwanego, a skargę kasacyjną złożył powód.

W wymienionych sytuacjach przedmiot zaskarżenia kasacyjnego może ulec rozszerzeniu w stosunku do przedmiotu zaskarżenia apelacyjnego o kwotę (wartość) „dosądzoną” przez sąd odwoławczy w przypadku skargi złożonej przez pozwanego lub o kwotę (wartość) obniżoną przez sąd odwoławczy w przypadku skargi złożonej przez powoda. W sprawie miała miejsce pierwsza z tych sytuacji. Pozwane, oprócz kwoty zasądzonej od nich przez Sąd Rejonowy, skarżonej już w apelacji, objęły skargą kasacyjną również kwotę zasądzoną od nich przez Sąd Okręgowy. W rezultacie wartość przedmiotu zaskarżenia dokonanego przez pozwane na etapie postępowania kasacyjnego uległa zwiększeniu w stosunku do wartości przedmiotu zaskarżenia wniesioną przez nie wcześniej apelacją i przekroczyła kwotę określoną w art. art. 398² §1 k.p.c.

Mając powyższe na względzie należało ze względu na oczywistą zasadność zażalenia orzec jak w sentencji (art. 398¹⁵ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).